

Utskrift

14

Nr	: 723
Mottat	: 7/10
Bev.	: 22/10

Tromsø den 3 oktober 1940.

Herr. Dosent Adolf Hoel.

Oslo.

Deres ønske om å få noen data angående mitt liv, skal jeg med fornøielse - så godt det lar sig gjøre - etterkomme samme.

Helt fra min tidlige ungdom stod min hu og lyst til sjøen, og allerede i 1882, som 12 års gutt begynte jeg i fiskerbåten, og holdt på med dette til 1893, da fiskerbåten blev mig for ensformig. Utfarstrangen og eventyrlysten tok overhånd, jeg ville lenger ut, men det var ikke sålike-til for en å komme til sjøs herfra så langt nord, man måtte jo til sørbyene for å oppnå hyre på langfart, også dette hadde sine vanskeligheter, og den største vanske av alt var, at - Erøsus - ikke var tilstede til enhver tid. Det kostet meget å reise den lange vei til hyrestedene, og var man da så uheldig å få gå i lengere tid å vente på hyre, så var også dette galt.

I 1894 reiste jeg på ishavet, på selfangst om somrene og på kysten om vinteren. Fikk styrmannseksamen i 1897. Året etter førte jeg fangstfartøi. Jeg hadde da lært ishavslivet å bli tilstrekkelig. Lengselen etter å se andre land og nasjoner blev mig forsterk, - endelig om høsten 1899 kom jeg ut på langfart - var ute i tre år og kom hjem høsten 1902, var da så lykkelig å få hyre med jagten " Gjæa ", som året efter skulle ut på en arktisk ekspedisjon, som endte med gjennemseiling av nordvestpassasjen. Etter hjemkomsten fra denne tur, da jeg skiltes fra min kjære sjef Roald Amundsen, antydet han, at det muligens kunne bli en tur til i arktik, han spurgte om jeg da ville bli med ham igjen - uten et biebliks betenkningstid svarte jeg - Ja - derned var den sak avgjort og i orden. Men det blev så lenge å vente på neste tur - helt til 1910, da " Fram " drog på nordpolsferd som tilslutt endte med sydpolsferd. Ved hjemkomsten fra denne tur i 1914, gjentok det samme sig som før. Roald Amundsen betrodde mig sin plan om en ny nordpolstur, han spurgte om jeg ville bli med igjen, selvfølgelig blev også denne gang svaret Ja. hvilket viste sig å være like bindende på begge

sider, som en skreven kontrakt.

I 1918 da Roald Amundsen fikk sit stolte polarship
" Maud " bygget, drog han ut på ny tur og gjennomseilte nordostpassasjen.
På denne tur betrodde han mig førerstillingen av sit skip.

Den lange tid fra først i 1903 til slutten 1920, som jeg
var i Roald Amundsens tjeneste, var i sannhet bare en festtid.

En sjef som Roald Amundsen finnes knapt make til. Ham
alene skylder jeg takken for min livserfaring og det jeg har opplevet.

Peter Hassen.